

Příběhy našich sousedů

Heřman Chromý

Scénář k audio reportáži

Vypracovali : Jakub Kreisinger, Jaroslav Novák, Tomáš Zemek, Zuzana Nováková, Tereza Zajícová, Václav Slavík, Jasmína Jelínková

Vyučující : Mgr. Milena Tamelová

Škola : ZŠ Mělník, Jaroslava Seiferta 148, příspěvková organizace

Básník, disident, diplomat

- Tři slova, která vystihují životní poslání Heřmana Chromého.

Básník a disident, jehož život se na 30 let spojil s Mělníkem, kde působil jako organizátor kulturního života a připravoval hudební pořady, prožíval v letech 1970 až 1989 pronásledování tajnou policií, soudy i vězení.

(Heřman Chromý v 11 letech)

Bylo to v květnu nebo možná že to bylo až v osmdesátém devátém, než jsem tady dal dohromady skupinku lidí. Tak jsme vyrazili s nějakýma ekologickýma heslama. K ničemu jinému jsme se....

A za nimi, za těmi svazarmovci jsme, protože já jsem vlastně, když jsem tehdy chtěl jít na prvního máje, tak jsem se musel schovávat, protože nás sbírali. To věděli, že lze od nás něco očekávat, tak nevím, kde jsem tehdy byl, u koho jsem přespával. Jakmile jsme samozřejmě prošli, ten průvod se táhnul, my jsme se připojili někde od té budovy, kde je, kde byl bývalý Okresní národní výbor, tam někde jsme se seběhli a rozvinuli prapory. A za svazarmovci a netušícími, poněvadž tehdy byla velká apatie a lhostejnost, takže lidi nečetli transparenty. Kdo je ovšem četl, četli je estébáci, ti byli v pohotovosti, těch tam bylo dost. Jakmile jsme prošli za tribunu, tak se začali sbíhat. My jsme tohle všechno přepokládali, takže jsme se rozeběhli – začaly honičky. Některé z nás chytili, některé ne, mezi těmi jsem byl já. Ale byly to komické scény v tom smyslu, že než jsem se dostal na ty vinice, kde jsem pak přes vinice utíkal, protože jsem chtěl podat nějakou zprávu do Svobodky, tak jsem kličkoval, jednomu estébákovi jsem se vyhnul, ten mě čapnul, zatáhl mě do nějakého domu, který byl kupodivu otevřený. Tam mě chtěl zmasírovat, ale já jsem se mu vytrhl a začala honička. Já jsem si vzpomněl na ty chaplinovky, takové to bylo. Takže jsem se podíval, na druhý straně další. Prostě jsem se dostal na ty vinice, už ani nevím jak. Protože to člověk prostě jedná instinktivně. Skončil jsem někde na břehu Vltavy. Oni to vzdali, to bylo pro ně náročné – tady ti místní estébáci neměli moc dobrou fyzickou a neměli to ani dobře připravený, takže to vzdali. Já jsem si snad nějak říkal: „No, tak teď musím nějak předat tu zprávu. Tak já to risknu.“ Zazvonil jsem na jeden z nejbližších domů, jestli bych si mohl zavolat, že já to i zaplatím atd. Takže to jsem všechno udělal a byl jsem náramně spokojený, dokonce jsem i poprosil, jestli bych si tam nemohl nechat nějaké věci – oni se chovali velmi zdvořile, všechno mi nechali, taková balada – já jsem myslel, že mě spíš vyhodí. No a ta zpráva dokonce i vyšla, byla odvyšlána, všechno v pořádku. No byl to osmdesátý devátý a v podstatě v říjnu už si mě zase zdejší estébák, který mě dělal jako první případ, oni to pak přebírali v Praze, podal. No tak říkal, že za to bude trestní stíhání, protože já jsem bohužel vlezl do baráku nějakého bývalého ředitele buď veřejné bezpečnosti tady, nebo já nevím, takže sešit, kde jsem měl nějaká čísla.... A bylo vymalováno, takže jsem měl zahájeno nové trestní řízení, to byl říjen osmdesát devět. Byli šikovný, byli dobří.

(Zajímavý zážitek ze života pana Chromého)

Účastnil se recitačních soutěží, kde získával nejvyšší ceny (např. Wolkerova Prostějova). Jeho básnické sbírky vyšly jen samizdatově v Edici Expedice bratrů Havlových, bohužel dnes je v knižní podobě neseženeme, ačkoli byl za tuto tvorbu oceněn literární Cenou Erasma Rotterdamského.

Pohovory III.

***Až se udám,
až se zatknou, až se vyslechnu, až se odsoudím,
až se ochráním před sebou samým a zmlátím
všechny stávkující, kteří nestávkují,
a rozeženu všechny demonstrace, které se nekonají,
obklíčím všechny intelektuály, kteří nepřemýšlejí,
bude na světě zase o jednoho lumpa míň,
který měl rád policajty
nebo chcete-li orgány
na trošku jiném místě.***

(Jedna ukázka z básnických sbírek Heřmana Chromého, fotka Heřman Chromého s Vladimírem Libálem)

Po roce 1990 se dále angažoval politicky a začala jeho éra diplomatická. Jako diplomat působil v Bulharsku, Rumunsku, Bělorusku a Albánii. Pracoval na ministerstvu zahraničních věcí, odkud odešel na protest proti některým praktikám. Společensky se angažuje stále a má stále co říci k současnému dění.

Vy si budete rozhodovat o budoucnosti, čili to nemusí být politika, ale ve všem, co děláte, máte prostě obrovský možnosti, který já vám obrovsky závidím, opatřit si informace. Co je špatný na týchle době, že je nesmírně prodejná, západní civilizace se stala svým způsobem prodejnou a teď se jí vrací i s úroky to, že veškerou svoji spolupráci postaveno, jak říká, na křesťanských hodnotách, postavenou na porozumění, přece jenom žene přes obchod.

(Slova na závěr pana Chromého)

(Heřman Chromý jako svědek u soudu)

(Zdroje : http://brnensky.denik.cz/galerie/priplata_soud_brno.html?mm=1537965é)

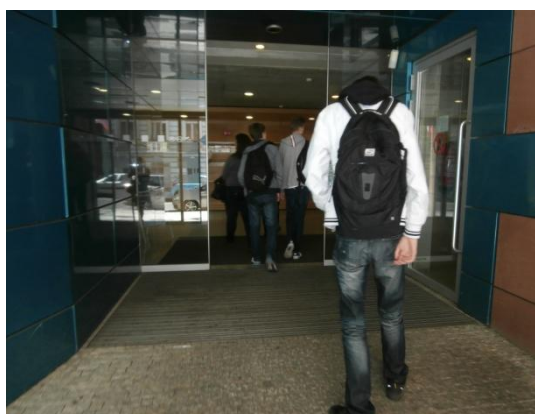
PRÁCE NA PROJEKTU

(Na cestě do studia)

(Ve studiu českého rozhlasu)

(U vstupu do českého rozhlasu)

(Ve studiu českého rozhlasu)

(Závěrečné foto s Heřmanem Chromým)